הרחוקות על לבן וישלחו שקליהן: גבו' ופריך אילו. תי שהיו מומים לפניו שני כריים של תפואה ותרם מאחד על חביר ולא פטר גם השני א"כ ה"ג מאי נפקא להו לדי. מי שהיו מומים לפניו שני כריים של תפואה ולא יהא לשירי הלשכה בגדים ומתם חליפות שלות מתרגתין ומתש אילטלון: אע"ב שיש בראשונה נעל מן השניה. אקופות הגדולות קאי שאינו נקופות הגדולות מחו לריכין שלוח שלשקו שאין בקופות גדולות מעות לריכין שלוח שלשקו שאין בקופות גדולות מעות לריכין מדינות הרחוקות: גבו' של בית ר"ג ובו' אילו היו ששירה שלא אילה אילו היו אלהם שלא יהא קרבן לשלוח שלחל א מתר השלא והא קרבן המות הבירו שומי אילו היו באלימה אלות לעול בפ"ב אף לשקלים אינו מות בילשות הלוות מעות להפות הוול מתרך באלא משלהן תחלה. אתני שמש את בראשונה נועל תו בחלשות אלות השלמות שלחן הקופות: ולן השלהן תחלה. אתני שמש את בתאשונה ועול תו השלמות אלות השלמות היות התולה. אתני שמש את בתאשונה שלות השלמות בית מנועל בשירים שלחות השלמות השלמות השלמות שלחוך השלמות אלות השלמות אלות השלמות אלות השלמות שלחוך השלמות אלות השלמות אלות השלמות אלות השלמות שלחות השלמות אלות השלמות השלמות אלות השלמות השלמות השלמות אלות השלמות אלות השלמות אלות השלמות השלמות השלמות אלות השלמות השלמות אלות אלות השלמות השלמות השלמות השלמות השלמות השלמות השלמות השלמות השל

נהם קנבה. דרושניתי נטנ חת הרחשונה חע"ם שיש בראשונה נוטל מן השניה נטל מן השניה אע"פ שיש בשניה נוטל מן השלישית שלמה השלישית חוחר לשניה שלמה שניה חחר לראשונה שלמו שלשמן חחר ושוקל ר' מאיר אומר חוחר לשירים פי' לוקחין תמידין מכסף הנשאר בלשכה לאחר שתרם בקופות ור' מאיר לטעמיה דאמר מועלין שתרם בקופות ור' מאיר לטעמיה דאמר מועלין

משנה א הסרומה. שנתרמה בקופות: שומרי ספיחים בשביעים. לפי שכל השדות

היו מופקרין בשביעית בשכיניים. היו מופקרין בשביעים היו מופקרין בשביעית בשביעים אומרים במקום אחד הספימין להביא מהן העותר ושתי הלחם ולא היו מביאין לכסחלה אלא ביהודה משום דכתיב כרמל ואם הי' מביאין מרחוק היה משום דכתיב כרמל ואם הי' מביאין מרחוק היה הרוח מיבשו ולא היה כרמל ואם לא מצא מן הקרוב לירושלים מביאין מן הרחוק ודוקא מא"י דס"ל להאי תנא אין עומר ושתי הלחם באין מחוץ לארץ ודלא כר' יוסי בר יהודה דאמר מחזן לחדן ודלם כר' יוסי בר יחידה דחמר במתחת בפרק כל קרבנות _{ודף סדו} עומר בא מחזן לארץ מאי עשמא דמאן דאמר אינה באה מחזץ לארץ דכתיב ממושבוחיכם ולא מחזיל ור' יוסי בר יחידה האי ממושבוחיכם מחדיל ור' יוסי בר יחידה האי ממושבוחיכם דריש ליה בכל מקום שאתם יושבים דחדש נוהג דריש ליה בכל מקום שאתם יושבים דחדש נוהג בריאי ניובד אחרנו בתרה כל הרבועה כרו ליה צחו"ל. ועוד אמרינן בפרק כל קרבנות רמי ליה רמי בר חמא לרב חסדא תנן שומרי ספיחים גוטלין שכרן מחרומת הלשכה אלמא עומר בא מהן בשביעית והכתיב והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לאכלה ולא לשריפה וקומץ העומר מחירו אמר ליה רחמנא אמר לדורוסיכם ואת אמרת

תקלין חדתין סרחוקום. שלא היו מצילון אלא כפי הג': גבו' אינו היו שני כן' שמא לא פטר אם חבירו. בתמיה והכי

מתקרב אלא משלהן תחלה. ⁶תני שמט את הקטבליאות נעשו כולן שיריים תני⁵ שלישית היא היתה עשירה שבכולן שהיו בה (איצטלי) אסטריאות (א) של זהוב ודרכונות של זהוב תני "תרם את הראשונ" לשם ארץ ישראל ולשם כל ישראל שניה לשם כרכים המוקפים ולשם כל ישראל והשלישית לשם ומדי ולשם מדינות הרחוקות ולשם כ"י תני בומל מן הראשונה אע"פ שיש בראשונה נומל (ב) מן השניה נמל מן השניה אע"פ שיש בשניה נומל מן השלישית שלמה שלישית חוזר לשניה שלמה שניה חוזר לראשונה שלמו שלשתן 🕫 חוזר ושוקל (ג'ר"מי) אומר יחוזר לשיריים שהיה ר"מ אומר פו מועלים בשיריים שמא יצמרכו להן בסוף וכן ^{די} היה רבי פנחם בן יאיר אומר וני זריזות מביאה לידי נקיות ינקיות מביאה לידי מהרה מהרה מביאה לידי קרושה קרושה מביאה לידי ענוה ענוה מביאה לידי יראת חמא יראת חמא מביאה לידי חסירות חסידות מביאה לידי רוח הקודש רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים תה"מ מביאה לידי אליהו זכור למוב. זריזות מביאה לידי נקיות דכתיב יוכלה מכפר נקיות מביאה לידי מהרה דכתיב יוכפר עליה הכהן ומהרה מהרה מביאה ² קדושה דבתיב 1מהרו וקדשו קדושה מביאה לידי ענוה דכתיב ⁴כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח ענוה מביאה לידי יראת חמא דכתיב לעקב

ל) תרם את הראשונה כו'. ב) תוספתה פרק ב, ג) קדושין נד ה, ד) סוטה מט א ע"ז כ: וירושלמי שבת פרק א הל"ג, ה) ב"מ קיח א מנחות פ"ד א,

עין משפט נר מצוה

היה ר"פ וכו'. אהא דקאמר ר"מ דמועלין בשיריים היה ריפ ופור. חהה דקחתות ר"מ דתוענקן בשיריים שמא ילטרכו להן בסוף מייחי הא דר"ם שלרין האדם להיות זהיר וזריז שלא יבא לידי חטא: זריזות. הזריז במלות לעשותן כהוגן ומרחיק מעצמו כל דבר שיכול לבא ע"י לעבירה מביא את מעצמו כל דבר שיכול לבא ע"י לעבירה מביא את

מעלמו כל דבר שיכול לבא ע"י לעבירה מביא את מהלדם שהוא הקי בעשיותיו ומעבירות שבידו:
מהלדם שהוא הקי בעשיותיו ומעבירות שבידו:
נשמתו: קרושה. קרושת הלב והמחשבה: לידי
ענוה. שכל מי שיש בו רוח קדושה חפץ להיות
יותר קדוש גם כי יפלם מעגלי לדק של שאר בני
אדם ושאין דרכיו מבוררים כל הלורך וחה הוא
מיקר ענוה שמתיר פחימת ערכו: לידי יראם
חטא. שאל יאמר אני אלך בשוק של זונות ולא
אחטא וכמו שאתר שלתה המלך ע"ה שביון שהוא
אחטא וכמו שאתר שלתה המלך ע"ה שביון שהוא
אחטא וכמו שאתר שלתה המלך ע"ה שביון שהוא
אחטא וחטאו של לאשים יהיה ירא חטא:
לידי משינת והמינו שישה דביים שהם לפנים

עניו המודות. והיינו שיעשה דברים שהם לפנים לידי הסידות. והיינו שיעשה דברים שהם לפנים משורת הדין כדי שלא יכא לידי שום חטא: לידי רוח הקודש. שכיון שהוא עושה לפנים משורת הדין עושין עמו מן השמים דברים שהן חוץ מהטבע ומודיעין לו רזי המורה: לידי סחיים המסים.

שע"י שישרה רוח קדושה על עלמות יחיו וכמפורש ביחוקאל: לידי אליהו. שקודם התחיה האחרונה יבא אליהו: וכלה מכפר אם הקדש. ולשון וכלה

משמע זריזות מלשון כלוי ומשמע זהירות דהיינו זריזות וכתיב קרא אחרינא וכפר בעדו ובעד העם

הוא הכפרה הכוללת לכולם אלמא ע"י זריזות בא

החת הכפרה הכולכת נכונם מלות ע" וריות כם הנקיה הגמורה: ולפר עליה הרהן ועהרה. תן השבועה שנשעה השכרעה לילד ואף ששוגגת היא לריכה שהרה: ועהרו וקידשו. לבחר שהרה אתיא קדושה: כי כה אמר רם ונשא. מדכתיב אתיא קדושה: כי כה אמר רם ונשא. מדכתיב

משקלים הל״ח: כו ב מיי שם הל"ו: כו ג מיי פרק מטומאת אוכליו בלרה נדי

הנכה יד. ד מיי' פרק ד משקלים הל"א:

ה מיי עם הל״ה: ג ו מיי עם הל״ו:

נוסחת הבבלי

(א) של זהב דרכמוני זהב: (ב) נוטל מן הראשונה כו׳ מחר כו' מחר ומורם כו': לוות כו מוות ועותם כו . (ג) ר"מ אומר יחזור לשיריים כו': (ד) לידי אליהו ז"ל דכתיב או תבין ודעת אלהים יראת ה׳

הגהות הגר"א

[א] ל"ל נחת רוח וכו":

גליון הש"ם

(ל) עי' ק"ע ועיין מוס' קרושין נד ע"א ד"ה מועלין: [ב] עי' ש"ק ועי' ממעילה פ״ו ברמב"ם הלו"ג ועי בשעה"מ פ"ב משקלים ול"ע: [ג] עי ירושלמי שבת מ"ש שם על הגליון:

תורה אור השלם

ו. וכלה מכפר את ואת המזבח והקריב את ָהַשְּׁעִיר הֶחֶי:

2. וִאָם לֹא תִמְצָא יָדָה וְאָם לֹא תִּמְצְא יְדָהּ הַי שָׁה וְלְקְתָּה שְׁתִּי אָחָר לְעלְה וְאַחָּר לְחָשָׁת וְכַפֶּר עְלֵיהְ הַבּּהַן וְטְהַרְה:
 הוהוה עָלִיו מון הַהְּם בְּאַצְבְּעו שָׁבַע פְּצְמֵים וְטְבָּרו וְקְדְשׁו מַשְׁמַאת וְיִםְרוּ וְלְדְשׁוֹ מַשְׁמַאת

בני ישראל:

ויקרא טז יט 4. כִּי כֹה אָמֵר רְם וְנִשְּׂא שבן עד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת דַבָּא וֹשְׁפֵל רוֹח לְהַחֵיוֹת רוח שפלים ולהחיות לב נְדְבָּאָים: ישעיה נז טו גָדְבָּאָים: ישעיה נז טו 5. עָקָב עָנְוָה יִרְאַת יֵיִ עשר וְכָבוֹד וְחַיִּים:

משלי כב ז 6. וְחֶסֶר יַיִּ מִעוֹלְם וְעַר עוֹלְם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקְתוֹ

7. אָז דִּבּרְתָּ בְּחָוֹוֹן לַחֲסִידֶיףְ וַתּאמֶר שִׁוְיִתִי עֵזֶר עַל גָּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בחור מעם:

תהלים פט כ 8. וְנֶתַתִּי רוּחִי בָּכֶם וַחִיִּיתָם וִהַּנַּחִתִּי אֶתְכֶם על אָדְמַתְּכֶם וּיִדְעָתָם כִּי אָנִי יַיִּ דְּבָּרְתִּי וְעָשִׁיתִי נְאָם יַיִּ: יחזקאל לו יד 9. הְנֵה אָנֹכִי שׁלֵח לְכֶם אַת אַלִּיָה הַנְבִיא לִפְנֵי יום יַיָּ הַגְּדוֹל א: מלאכיגכג בוא והנורא: